

หลักคำสอนเรื่อง คริสตจักร

THE DOCTRINE OF THE CHURCH

© มีนาคม 2009

คำนำ

จากเวลากว่า 50 ปีที่ ศาสนาจารย์ อาร์. บี. ฮีม จูเนียร์ (อาจารย์บ็อบ) ได้สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ เรามีระบบหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ เทป ซีดี และ ดีวีดี และหนังสือมากกว่า 50 เล่ม ซึ่งสอนเกี่ยวกับวิถีชีวิตคริสเตียน นอกจากนี้แล้ว หลักคำสอนพระคัมภีร์ถูกจัดตามแต่ละวิชามากกว่า 500 วิชา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ในการเรียนการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์แก่คริสตจักรท้องถิ่นที่เขาต้องรับผิดชอบ

หลักคำสอนพระคัมภีร์เหล่านี้มีไว้เฉพาะศิษยาภิบาล นักประกาศ และมิชชันนารีที่อยู่ภายใต้พันธกิจการสั่งสอนของอาจารย์บ็อบ ผู้ซึ่งมีความคุ้นเคยกับการสั่งสอนของท่านแล้ว (เช่น จากหนังสือแปล) เพราะฉะนั้น ทางพันธกิจจึงไม่อนุญาตให้แจกจ่ายหนังสือเล่มนี้ต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม

สารบัญ

- A. มีคริสตจักรสองประเภทในยุคคริสตจักร
- B. คำว่า “คริสตจักร” ในพระคัมภีร์
- C. การใช้การเปรียบเทียบ ซึ่งสอนถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับคริสตจักร
 - C1. ผู้เลี้ยงแกะ กับแกะ
 - C2. พระคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก
 - C3. มหาปุโรหิต และ ปุโรหิตแห่งพระราชวงศ์ของพระเจ้า
 - C4. เจ้าบ่าวกับเจ้าสาว
 - C5. พระมหากษัตริย์และสมาชิกในพระราชวงศ์ของพระเจ้า
 - C6. พระกายของพระคริสต์
- D. ความเข้าใจในการที่พระเจ้าทรงแบ่งยุคสมัยต่างๆ ตามประวัติศาสตร์ของมนุษย์
- E. วันเวลาของยุคคริสตจักร
- F. ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของยุคคริสตจักร
- G. คริสตจักรท้องถิ่น - บทบาทของศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์
- H. คริสตจักรท้องถิ่น – หลักการสำคัญ (ยังไม่สมบูรณ์)

A. มีคริสตจักรสองประเภทในยุคคริสตจักร

1. The Universal Church คริสตจักรสากล

คริสตจักรสากลเท่ากับ พระราชวงศ์ของพระเจ้า (the Royal Family of God) ซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร คุณได้กลายเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า และสมาชิกในคริสตจักรสากล ณ เวลารอด โดยการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำคุณให้ “อยู่ในพระคริสต์” (กิจการ 1:5; ยอห์น 14:20, กาลาเทีย 3:27-28)

“เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13)

นี่คือการบัพติศมาเดียวที่กระทำให้ผู้เชื่อเข้าส่วนในพระคริสต์ (มีอธิบายเพิ่มเติมในหัวข้อ C6 “พระกายของพระคริสต์”)

ผู้เชื่อทุกคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน (40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักร ณ เวลารอด) และมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ ฐานะ ของประทานฝ่ายวิญญาณ อายุ เชื้อชาติ และอื่นๆ (กาลาเทีย 3:28)

พระเจ้าทรงประทานฤทธิ์เดชแก่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรผ่านทรพยากรฝ่ายวิญญาณ 2 อย่าง ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ได้แก่

1. พระคำของพระเจ้า (หลักคำสอนพระคัมภีร์) (ฮีบรู 4:12)
2. การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26; เอเฟซัส 5:17 กาลาเทีย 5:16)

2. The local church คริสตจักรท้องถิ่น

คือ การที่ผู้เชื่อซึ่งอยู่เขตพื้นที่เดียวกันประชุมร่วมกัน โดยทุกคนยอมรับต่อสิทธิอำนาจในการสั่งสอนพระคัมภีร์ของศิษยาภิบาล – ผู้สอนพระคัมภีร์ (pastor-teacher) เดียวกัน ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์อาจสอนในชั้นเรียน (face to face teaching) หรือผ่านสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ อีเมล ซีดี ดีวีดี และอื่นๆ

คริสตจักรท้องถิ่นมีนโยบายและระบบการบริหารที่สอดคล้องกับหลักการพระคัมภีร์

มักนายกเป็นผู้ชายที่ถูกเลือกจากสมาชิกของคริสตจักร อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของศิษยาภิบาล โดยแต่ละคนได้รับตำแหน่งการบริหารงานต่างๆ ในคริสตจักร เช่น การสอนรวีเด็ก การเงิน สถานที่ มิชชันนารี

3. ในภาษาอังกฤษคำว่า “church” นั้นหมายถึงตัวอาคารโบสถ์ การมีตัวอาคารโบสถ์ไม่ได้เป็นเรื่องจำเป็น พระคัมภีร์ไม่เคยสอนว่าโบสถ์เป็นสิ่งสำคัญต่อคริสตจักรสากล หรือ คริสตจักรท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ยังมีหลายคน (ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ) ที่คิดผิดว่าการเข้าไปในโบสถ์กระทำให้อยู่ใกล้ชิดพระเจ้า ความจริง คือ อาคารโบสถ์ควรถูกมองว่าเป็นห้องเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ และเป็นพื้นที่ที่ผู้เชื่อสามารถร่วมกันทำพิธีมหาสนิทและร้องเพลงนมัสการพระเจ้า

B. คำว่า “คริสตจักร” ในพระคัมภีร์

1. คำว่า คริสตจักร (ภาษาอังกฤษมักจะเขียนว่า “the Church” สำหรับคริสตจักรสากล และ “the church” เพื่อเล็งถึงคริสตจักรท้องถิ่น) แปลมาจากคำกรีกว่า ἐκκλησία (*เอ็ก-เคล-เซีย*)

2. คำว่า *เอ็ก-เคล-เซีย* ถูกใช้ในภาษา Attic Greek (ศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาล) และหมายถึงการประชุมพลเมืองเพื่ออภิปรายหรือเรื่องบ้านเมือง (คล้ายสภา) นี่คือความหมายของคำว่า *เอ็ก-เคล-เซีย* ใน กิจการ 19:32

3. คำว่า *เอ็ก-เคล-เซีย* ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงชุมนุมชนชาติอิสราเอลที่อยู่ในทะเลทราย (กิจการ 7:38) และสำหรับชาวยิวที่ร่วมประชุมทางศาสนาที่ธรรมศาลาของพวกเขา (มัทธิว 18:17)

4. คำว่า *เอ็ก-เคล-เซีย* หมายถึง คริสตจักรสากล คือ ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร (เอเฟซัส 1:22-23, 5:25-27; โคลโลสี 1:17-18)

“ [พระบิดา] ได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสรรพแห่งคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์” (Eph 1:22ข-23ก)

5. คำว่า *เอ็ก-เคล-เซีย* ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงกลุ่มผู้เชื่อในยุคคริสตจักรได้ร่วมประชุม แม้อาจมีแค่ 2-3 คนอยู่ร่วมกัน กลุ่มเช่นนี้ถูกเรียกว่า คริสตจักรท้องถิ่น (local church) (1 โครินธ์ 11:18, 14:19, 28, 34-35; ฟิลิปปี 4:15; 1 เรสะโลนิกา 1:1; 2 เรสะโลนิกา 1:1; วิวรรณ์ 2-3) คริสตจักรคือ องค์กรที่มีศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ และกลุ่มผู้เชื่อที่ยอมรับในสิทธิอำนาจในการสั่งสอนพระคัมภีร์ของเขา

6. ไม่มีคำบัญชาว่าผู้เชื่อต้องเข้าโบสถ์ แต่ผู้เชื่อทุกคนจะต้องอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ผู้เชื่อที่ปราศจากศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ไม่อาจโต้ฝ่ายวิญญาณได้

“พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นศาสดาพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ [“Pastor-teacher” *] เพื่อเตรียมมิสสุทริชนให้ดีรอบคอบ เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น” (เอเฟซัส 4:10-11)

*The Granville-Sharp rule : a single definite article governs both nouns connected by the conjunction “ΚΑΙ” (kai / และ) meaning that both nouns are talking about the same thing. This is technically known as an hendiadys, in which two nouns are joined by a conjunction to express one idea.

C. การใช้งานเปรียบเทียบ ซึ่งสอนถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับคริสตจักร

- C1. ผู้เลี้ยงแกะ กับแกะ
- C2. พระคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก
- C3. มหาปุโรหิต และ ปุโรหิตแห่งพระราชวงศ์ของพระเจ้า
- C4. เจ้าบ่าวกับเจ้าสาว
- C5. กษัตริย์กับสมาชิกในพระราชวงศ์ของพระเจ้า
- C6. พระกายของพระคริสต์

C1. ผู้เลี้ยงแกะ กับแกะ

1. เราได้พบการเปรียบเทียบว่าพระเยซูเป็นผู้เลี้ยงแกะและผู้เชื่อในพระองค์เป็นแกะในสดุดีบทที่ 23; ยอห์นบทที่ 10; ฮีบรู 13:20; เปโตร 5:4 เป็นการสอนให้เรามั่นใจในการดูแลและการปกป้องซึ่งพระองค์ทรงมีต่อเรา
2. ในการศึกษาการเปรียบเทียบต่อไปนั้น ขอจดจำไว้ว่าศิษยาภิบาลก็เป็น “ผู้เลี้ยงแกะ” (นี่คือความหมายของคำว่า pastor ในภาษาอังกฤษและภาษาละติน และตรงกับคำว่า ποιμην (พอย-เมน) ในภาษากรีก) ศิษยาภิบาลกระทำหน้าที่ในการเลี้ยงฝูงแกะของ. “ผู้เลี้ยงใหญ่” (ἀρχιποιμην / Chief Shepherd 1 เปโตร 5:4) คือ พระเยซูคริสต์ ผู้ได้ทรงนำแกะแต่ละตัวให้มาพบกับศิษยาภิบาลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเขา (1 เปโตร 5:3)
3. ลักษณะของแกะ
 - (i) แกะจะหลงทางเสมอ เพราะไม่รู้จักทิศทางจึงต้องมีคนนำทางพวกมันเสมอ

(ii) แกะไม่สามารถทำความสะอาดตัวมันเองได้ ไม่เหมือนแมว หมา ช้าง หรือสัตว์อื่น ๆ แกะต้องมีคนคอยทำความสะอาดให้ เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าทรงโปรดยกบาปให้ และทรงชำระผู้เชื่อจากสิ่งสกปรก ทุกครั้งที่ผู้เชื่อกล่าวถึง (สารภาพ) บาป (rebound)

(iii) แกะไม่สามารถปกป้องตัวของมันเองได้ ไม่มีพินแหลม เล็บ เกราะ ไร้ความสามารถในการพรางตัวหรือการวิ่งไวในการหนีจากศัตรู แกะต้องอาศัยผู้เลี้ยงเท่านั้น พระเยซูทรงปกป้องชีวิตผู้เชื่อทั้ง 2 ทาง ได้แก่ ผ่านการควบคุมประวัติด้านจิต (สถานการณ์ภายนอกจิตใจ ซึ่งผู้เชื่อไม่อาจควบคุมได้) และผ่านหลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจของผู้เชื่อ ซึ่งปกป้องจิตใจของผู้เชื่อ (สถานการณ์ภายในจิตใจ ขึ้นอยู่กับ volition ของผู้เชื่อ)

(iv) แกะที่บาดเจ็บต้องอาศัยการรักษาจากผู้เลี้ยง ไม่เหมือนแมวหรือหมาที่จะเลียแผล ซึ่งจะช่วยให้การรักษา ผู้เชื่อที่บาดเจ็บได้รับการรักษาผ่านพระคำของพระเจ้า (โดยเฉพาะเครื่องมือการแก้ปัญหา เช่น การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ การเห็นคุณค่าในพระคุณของพระเจ้า ความรักส่วนตัวต่อพระบิดา หรือเครื่องมือใดๆ ที่จำเป็นในการรักษาให้หาย)

(v) แกะไม่สามารถหาอาหารหรือน้ำเองได้ ไม่เหมือนสัตว์ทั่วไป ในทำนองเดียวกัน แกะของพระเยซูคริสต์ต้องอาศัยการเลี้ยงอาหารฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 3:2) จากศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียมให้แก่แกะที่หิวกระหาย (1 เปโตร 5:3) ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ว่า “God honors positive volition” (พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่ผู้เชื่อที่ตัดสินใจแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์) และ “God promotes the prepared pastor” (1 เปโตร 5:6; ยากอบ 4:10 - พระเจ้าทรงใช้ศิษยาภิบาล-ผู้สอนที่เตรียมพร้อม คือ คนนั้นไม่ต้องโฆษณาตัวเองหรือพันธกิจของตน แต่พระเจ้ามีวิธีให้ผู้เชื่อที่ตัดสินใจแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์นั้นได้พบกัน)

(vi) แกะมักตกใจง่าย แต่พอได้ยินเสียงของผู้เลี้ยงมันก็จะสงบลงทันที ผู้เชื่อที่ไม่รู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์จะวิตกกังวลและไม่มีความมั่นคงในชีวิต แต่ผู้เชื่อที่ได้สะสมความคิดของพระคริสต์ (เท่ากับ “เสียงของผู้เลี้ยง”) ภายในจิตใจก็จะมีคามกล้าหาญ ความเข้มแข็ง และความสงบสุขภายในจิตใจ

(vii) การที่แกะจะให้ผลผลิต (ขนแกะ) เป็นผลลัพธ์จากการเลี้ยงดูของผู้เลี้ยง ในทำนองเดียวกัน ผ่านความสัตย์ซื่อของพระเยซูคริสต์ และการสั่งสอนอย่างสัตย์ซื่อของศิษยาภิบาล ผู้เชื่อจะผลิตผลฝ่ายวิญญาณ (spiritual fruit / divine good) และถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยวิธีต่างๆ ดังต่อไปนี้ :

1. การปฏิบัติตามแผนพิธีการของพระเจ้า (execution of the protocol plan)
2. ความสามารถที่จะรับพระพรเอสโครในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลก (through the distribution of escrow blessings for time)

3. การเป็นพยานในคดีอุทธรณ์ระหว่างพระเจ้าและซาตาน (as a witness for the Prosecution in the rebuttal phase of Satan's appeal trial)
4. ผ่านการมีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์โดยที่คนอื่นมองไม่เห็น (impact of the invisible hero)

C2. พระคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก (Christ as the chief cornerstone)

พระคริสต์ทรงกล่าวถึงการตั้งคริสตจักรของพระองค์ครั้งแรกในพระธรรมมัทธิวกที่ 16

“ฝ่ายเรายกท่านด้วยว่า ท่านคือ ก้อนหิน [πετρος / เพ็ท-ทรอส] และบนศิลา [πετρα / เพ็ท-ทรา] นี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้” (มัทธิว 16:18)

คำว่า *เพ็ท-ทรอส* (เปโตร) เขียนเป็นเพศชาย จึงหมายความว่า ก้อนหิน เช่น ก้อนหินขนาดเล็ก หรือเศษหินที่หลุดหรือถูกแกะออกมาจากก้อนที่ใหญ่ ส่วนคำว่า *เพ็ท-ทรา* เขียนเป็นเพศหญิง จึงหมายถึงก้อนหินก้อนใหญ่ (ศิลา) หรือ กลุ่มก้อนหิน หรือ ภูเขาหินก็ได้ (คำเดียวกับที่ใช้ในคำอุปมาเรื่อง คนมีปัญญาสร้างบ้านบนศิลา) (มัทธิว 7:24-25)

Thayer's Greek Dictionary Definition:

πετρα / เพ็ท-ทรา

1) a rock, cliff or ledge

1a) a projecting rock, crag, rocky ground

1b) a rock, a large stone

1c) metaphorically a man like a rock, by reason of his firmness and strength of soul

Strongs Lexicon Definition:

πετρα / เพ็ท-ทรา

Feminine of *πετρος* (*เพ็ท-ทรอส*); a (mass of) *rock* (literally or figuratively): - rock.

การที่พระองค์พูดถึงพระองค์เองว่าเป็นศิลาเป็นการเล็งถึงพระองค์ในฐานะเป็นศิลามุมเอก (เอเฟซัส 2:20; 1 เปโตร 2:4-8) พระองค์ทรงเป็นจุดเชื่อมระหว่างยุคอิสราเอลและยุคคริสตจักร (ดูหลักคำสอน เรื่อง **Dispensations**)

C3. มหาปุโรหิต และ ปุโรหิตแห่งพระราชวงศ์ของพระเจ้า (The analogy of the high priest and the royal priesthood) (ดูหลักคำสอน เรื่อง Priesthood)

1. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหาปุโรหิตของผู้เชื่อในยุคคริสตจักร

“เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในฟ้าสวรรค์” (ฮีบรู 8:1)

2. พระเยซูทรงเป็น มนุษย์ ทรงเป็นกษัตริย์ และทรงเป็นปุโรหิต เช่นเดียวกับที่เมลคีเซเดคเป็น (กษัตริย์แห่งซาเล็ม) (ปฐมกาล 14:18-20; สดุดี 110:4; ฮีบรู 7)

“โดยพระเจ้า [พระบิดา] ได้ทรงตั้งพระองค์ [พระเยซูคริสต์] ให้เป็นมหาปุโรหิตตามอย่างของเมลคีเซเดค” (ฮีบรู 5:10)

3. ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคนได้รับตำแหน่งให้เป็นปุโรหิตในพระราชวงศ์ของพระเจ้า ณ เวลารอด ดังนั้น เราจึงแตกต่างจากผู้เชื่อในยุคอื่นซึ่งอยู่ใต้ระบบปุโรหิตอื่น เช่น บิคาเป็นปุโรหิตแทนครอบครัว (Patriarchal priesthood ตั้งแต่อาดัมถึงยุคอิสราเอล ก่อนปีค.ศ. 1441) และ ตัวแทนจากเผ่าเลวีเป็นตัวแทนของชนชาติอิสราเอล (Levitical priesthood ตลอดยุคอิสราเอล) ในระบบปุโรหิตเผ่าเลวีนี้ ปุโรหิตไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชื่อ ไม่เหมือนกับระบบปุโรหิตในยุคคริสตจักร

4. การที่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรเป็นปุโรหิตนั้น หมายความว่าเราได้รับสิทธิพิเศษที่จะเข้าเฝ้า (represent) ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าโดยมีต้องผ่านผู้ใด ในเรื่องการตั้งต้นใหม่ (rebound) การอธิษฐาน และในการทูลขอสิ่งต่างๆ จากพระบิดา

“และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลาที่มีชีวิต ที่กำลังก่อสร้างขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตที่ผูกแยกออกต่อพระเจ้า [ความหมายของคำว่า ἁγίος / ฮากิโอส] เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายวิญญาณ ที่ชอบพระทัยของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์” (1 เปโตร 2:5)

“แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติที่ถูกแยกออกต่อพระเจ้า [ἁγίος / ฮากิโอส] เป็นชนชาติของพระองค์โดยเฉพาะ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้สำแดงพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9)

“และ [พระเยซูคริสต์] ทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์” (วิวรณ์ 1:6ก)

5. ข้ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนเรื่องปุโรหิต: ฮีบรูบทที่ 7; 9:11; 10:10-14

C4. เจ้าบ่าวกับเจ้าสาว (The groom and the bride analogy)

1. การสอนถึงคริสตจักรในฐานะเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์เป็นภาพเปรียบเทียบถึงเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต (eschatological analogy) หลังจากที่คริสตจักรจะถูกรับไป (the Rapture) จะมี 7 ปีซึ่งพระเจ้าจะทรงเตรียมเจ้าสาว (คริสตจักร) ให้พร้อมสำหรับงานเลี้ยงใหญ่ ซึ่งจะมีการฉลองบนโลกหลังจากที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง (the Millennium)

2. ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนเรื่องนี้: 2 โครินธ์ 11:2; เอเฟซัส 5:25-27; วิวรณ์ 19:6-8 อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อจะต้องมีความเข้าใจในหลักคำสอนเรื่อง Dispensations และ ประเพณีการสมรสของชาวยิว ก่อนที่จะสามารถเข้าใจในหลักคำสอนเรื่องนี้ได้

C5. พระมหากษัตริย์และสมาชิกในพระราชวงศ์ของพระเจ้า (The King and the royal family of God)

1. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ และผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรเป็นครอบครัวของพระองค์

“สูงยิ่งเหนือบรรดาเทพผู้ครอง เหนือศักดิ์เทพ เหนืออิทธิเทพ เหนือเทพอาณาจักร และเหนือนามทั้งปวงที่เขาเอ่ยขึ้น มิใช่ในยุคนี้เท่านั้นแต่ในยุคที่จะมาถึงด้วย [ยุคพันปีของพระคริสต์] พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร” (เอเฟซัส1:22-23)

2. พระนาม “กษัตริย์เหนือกษัตริย์” (1 ทิโมธี 6:15; วิวรณ์ 17:14; วิวรณ์ 19:16) เล็งถึงการที่พระองค์จะทรงครองโลกเป็นเวลา 1000 ปี (His millennial reign) ซึ่งตอนนั้นผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่แห่งยุคคริสตจักรจะได้รับตำแหน่งเป็นกษัตริย์อยู่ภายใต้การปกครองของพระเยซูคริสต์

“ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด [ผู้เชื่อที่ผ่านการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าในศตวรรษระหว่างพระเจ้ากับซาตาน] เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ” (วิวรณ์ 2:26)

C6. พระกายของพระคริสต์ (The Body of Christ)

1. ในการเปรียบเทียบประการนี้ พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะและประมุขแห่งพระราชวงศ์ของพระเจ้า (ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร) นี่คือนพระกายของพระองค์ การที่พระองค์ทรงเป็นศีรษะได้เล็งถึงสิทธิอำนาจ และการทรงนำของพระองค์

“พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกาย คือ คริสตจักร” (โคโลสี 1:18)

“เพราะว่าเรามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร (เอเฟซัส 5:23)

2. “พระกาย” ได้เล็งถึงความแตกต่างกันระหว่างผู้เชื่อ เช่น บุคคลิก และของประทานฝ่ายวิญญาณ (ดู 1 โครินธ์ 12)

3. ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรได้รับบัพติศมาทางฝ่ายวิญญาณ ณ เวลารอด การบัพติศมา (คือ “identification”) นี้ เป็นบัพติศมาเดียวที่จำเป็นสำหรับผู้เชื่อ เป็นบัพติศมาเดียวที่เกี่ยวกับความรอด ไม่เหมือนการบัพติศมาด้วยน้ำ ซึ่งถูกใช้ในสมัยเริ่มต้นของยุคคริสตจักร เพื่อเป็นเครื่องหมายการสอนผู้เชื่อถึงบัพติศมาฝ่ายวิญญาณ คือ การบัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อถึงเวลาที่ข้อมูลเกี่ยวกับการบัพติศมาฝ่ายวิญญาณถูกบันทึกเป็นตัวอักษรแล้ว การบัพติศมาด้วยน้ำก็ไม่มี ความจำเป็นต่อไป (ลูกา 3:16; 1 โครินธ์ 1:14-17; 1 เปโตร 3:20) (มีข้อมูลเพิ่มเติมใน **หลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบัพติศมา**)

4. บัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการที่พระวิญญาณทรงนำผู้เชื่อให้เข้าส่วนในพระคริสต์ ณ เวลารอด ซึ่งก็เป็นการสร้างพระกาย คือ คริสตจักรของพระองค์

“มีกายเดียว [คริสตจักรของพระคริสต์] และมีพระวิญญาณองค์เดียว” (เอเฟซัส 4:4ก)

“มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว [พระเยซูคริสต์] ความเชื่อเดียว [หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้สร้างความเชื่อที่ถูกต้อง] **บัพติศมาเดียว** [คือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราให้เข้าส่วนในพระคริสต์ ณ เวลารอด]” (เอเฟซัส 4:5)

“เพราะเหตุว่า ทุกคนในพวกท่านที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตพระคริสต์” (กาลาเทีย 3:27)

“เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมีเชื้อทาสก็ตาม เราทั้งหลายได้รับ บัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13)

5. ในปัจจุบัน การบัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นประสบการณ์ที่เราสัมผัสได้ เพราะเป็นเหตุการณ์ทางฝ่ายวิญญาณ จึงไม่ได้กระทบต่อความรู้สึก อารมณ์ หรือ ความคิดของเรา วิธีเดียวซึ่งจะให้ผู้เชื่อรับรู้ว่าเราได้รับบัพติศมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือการเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับวิชานี้

D. ความเข้าใจในการที่พระเจ้าทรงแบ่งยุคสมัยต่างๆ ตามประวัติศาสตร์ของ มนุษย์ (Dispensational Orientation)

1. ยุคคริสตจักรถูกเรียกว่า ยุคลึกลับ (the mystery age) (โรม 16:25-26; เอเฟซัส 3:1-5; โคลโลสี 1:25-27) ถึงแม้ว่าคริสตจักรอยู่ในแผนการของพระเจ้าตั้งแต่อดีตกาล แต่เรื่องคริสตจักรและยุค คริสตจักรไม่ได้ถูกเปิดเผยแก่มนุษย์จนถึงยุคของพระเยซูคริสต์ (the Age of the Hypostatic Union) พระองค์เริ่มสั่งสอนตั้งแต่ มัทธิวกบทที่ 16 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของพันธกิจการประกาศและการสั่งสอนของพระองค์ เนื่องจากชาวยิวส่วนใหญ่กำลังปฏิเสธพระองค์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วย ให้รอด พระเจ้าจึงจำเป็นต้องแทรกยุคคริสตจักรเข้ามาในประวัติศาสตร์ (the intercalation of the Church Age ดู หลักคำสอนเรื่อง **Dispensations**)

2. วิธีการรับความรอดไม่เคยเปลี่ยนแปลง ตลอดทุกยุคทุกสมัยในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ มนุษย์ ได้รับความรอดผ่านความเชื่อเพียงอย่างเดียว ในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว (faith alone in Christ alone) เป้าหมายชีวิตของผู้เชื่อก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเช่นกัน (เติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณจนได้เข้า ส่วนในความสุขของพระเจ้า ปักใจไว้กับพระเยซูคริสต์ และผ่านการทดสอบในฐานะเป็นพยาน ฝ่ายพระเจ้า เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ และคำบัญชาจะเปลี่ยนไปในบาง เรื่อง

3. ตัวอย่างทรัพยากรฝ่ายวิญญาณซึ่งมีเฉพาะผู้เชื่อในยุคคริสตจักร

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำร่างกายของผู้เชื่อกลายเป็นพระวิหารของพระ คริสต์
2. พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของผู้เชื่อ
3. ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในพระเยซูคริสต์

4. ผู้เชื่อเป็นปุโรหิตในพระราชวงศ์ของพระเจ้า
5. ผู้เชื่อได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ห้าสิ่งนี้เป็นเพียงตัวอย่างจากทรัพยากรฝ่ายวิญญาณทั้ง 40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร ณ เวลารอด มี 39 สิ่งซึ่งมีสถานะที่ถาวร อีกหนึ่งสิ่งคือ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเสรี (volition) ของแต่ละคน (เอเฟซัส 5:18; กาลาเทีย 5:16; 1 ยอห์น 1:9) (ดู “40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ณ เวลารอด” ในหนังสือ *ธรรมชาติบาป ปะทะ พระวิญญาณบริสุทธิ์* หน้า 55)

4. ตัวอย่างของคำบัญชาที่มีต่อผู้เชื่อในยุคคริสตจักร ซึ่งไม่มีแก่ผู้เชื่อในยุคอื่น ได้แก่

1. “จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 5:18)
2. “ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 5:22)
3. “ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:25)

5. การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นการตอบโต้ต่อคำกล่าวหาจากชาตาน ซึ่งทำให้ฝ่ายอัยการ (พระเจ้า) จำต้องเตรียมพยานให้พร้อมที่จะรับมือกับการทดสอบด้วยทรัพยากร และพระบัญชาที่ยิ่งใหญ่กว่ายุคสมัยที่ผ่านมา : These changes occur as the appeal trial progresses and new arguments are established and upheld or refuted. (ดูในหัวข้อ F: ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของยุคคริสตจักร)

E. วันเวลาของยุคคริสตจักร The Period of the Church Age

1. ยุคคริสตจักรได้เริ่มต้นในวันเพ็นเทคอสต์ ปีที่ 30 (50 วันหลังจากพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากวันตาย) แล้วจะสิ้นสุดลงเมื่อคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป
2. ยุคคริสตจักรนั้นต่อจากยุคของพระเยซูคริสต์ (ปีที่ 4 ก่อนคริสตกาล จนถึงปี ค.ศ. 30) ในการที่พระเยซูได้ตรัสแก่สาวกว่า “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้” (มัทธิว 16:18) พระองค์ทรงใช้คำว่า οἰκοδομεω (*ออย-โค-โด-เม-โอ* หมายถึง *สร้าง*) ในรูปแบบอนาคตกาล (future active indicative)

3. ในกิจการ 1:5 พระเยซูได้ตรัสแก่สาวกว่า “เพราะว่าอย่ารอให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ไม่ช้าไม่นาน [อีก 10 วัน ซึ่งเป็นวันเพ็นเทคอสต์] ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

“เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมีเชื้อทาสก็ตาม เราทั้งหลาย [ผู้เชื่อในยุคคริสตจักร] ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน [คือ คริสตจักร]” (1 โครินธ์ 12:13)

4. ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น สาวก 120 คนซึ่งอยู่ห้องข้างบนได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก* และสาวกซึ่งอยู่ห้องข้างบนนั้น “...ก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาต่างๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” การพูดเป็นภาษาต่างๆ เป็นหมายสำคัญซึ่งเตือนชาวยิวถึงการพิพากษาของโทษซึ่งจะมาถึงประเทศอิสราเอล (อิสยาห์ 28:11) ของประทานในการพูดภาษาต่างๆ ถูกยกเลิกในปี ค.ศ. 70 เป็นปีที่เมืองเยรูซาเล็มถูกทำลายโดยกองทัพโรม (1 โครินธ์ 13:8)

* ยกเว้นสาวก 10 คน (ดู ยอห์น 20:22-24)

5. ยุคคริสตจักรจะสิ้นสุดลงเมื่อคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป (Rapture หรือ resurrection of the Church) ซึ่งเป็นเวลาที่ราชวงศ์ของพระเจ้า (the royal family of God คือ ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร) ได้รับกายนิรันดร์ (1 เธสะโลนิกา 4:13-18; 1 โครินธ์ 15:51-57; ฟิลิปปี 3:21; 1 ยอห์น 3:1-2)

6. ยุคคริสตจักร และ “เวลาของคนต่างชาติ” ได้ขนานกันในประวัติศาสตร์ เพียงแต่ยุคคริสตจักรได้เริ่มต้น 40 ก่อน “เวลาของคนต่างชาติ” นั้น แล้วจะได้ครบกำหนด 7 ปีก่อน เวลาแห่งคนต่างชาติ (the times of the Gentiles) นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 70 จนถึงวันพระคริสต์ทรงเสด็จกลับมา เพื่อตั้งอาณาจักรของพระองค์บนโลก (ยุค 1000ปี / the Millennium) ในระหว่างเวลานี้จะมีแต่ประเทศของคนต่างชาติ (หมายถึงประเทศใดก็ตาม ยกเว้นประเทศอิสราเอล) ซึ่งจะเป็นประเทศแกล่นาของพระเจ้า (client nation to God) (ดู หลักคำสอนพระคัมภีร์เรื่อง **Client Nation**)

“เขาจะล้มลงด้วยคมดาบ [พระเยซูกำลังพยากรณ์ถึงปี ค.ศ. 70] และต้องถูกกวาดเอาไปเป็นเชลยทั่วทุกประชาชาติ และคนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนดของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน” (ลูกา 21:24)

เวลาของคนต่างชาติจะได้ครบกำหนดตอนที่พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สอง ประเทศของคนต่างชาติได้เหยียบย่ำชาวยิวตลอดทั้งยุคคริสตจักร และยุค 7 ปีแห่งการทรมานทุกข์

เวทนา (the Tribulation ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของยุคอิสราเอล คือ 7 ปีที่เหลือจาก 490 ปีที่พระเจ้าทรงสัญญาแก่อิสราเอล) (ดาเนียล 9:24-27)

F. ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของยุคคริสตจักร (The Uniqueness of the Church Age)

1. ยุคคริสตจักรเป็นยุคสมัยเดียวที่ผู้เชื่อจะถูกนับว่าเป็นราชวงศ์ของพระเจ้า ราชวงศ์ของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นผ่านการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ณ เวลารอดของผู้เชื่อแต่ละคน การนี้ไม่เคยมีก่อนวันฟื้นเทออสต์ และจะไม่มีในยุคสมัยอื่นหลังจากที่คริสตจักรจะถูกสร้างขึ้น

2. ยุคคริสตจักร คือยุคเดียวที่ผู้เชื่อทุกคนได้รับการทรงสถิต (indwelling) โดยทั้งพระบิดา (เอเฟซัส 4:6) พระบุตร (ยอห์น 14:19-20; 2Co 6:16) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1โครินธ์ 3:16; โรม 8:11)

3. จุดประสงค์ของการที่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรได้รับการทรงสถิตด้วยพระเยซูคริสต์มีดังต่อไปนี้

1. เป็นเครื่องหมาย (หรืออาจเรียกว่าสัญลักษณ์) ซึ่งแสดงถึงการเป็นสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้า
2. เป็นการรับรองชีวิตนิรันดร์ของเรา
3. เป็นการรับรองถึงการทรงจัดเตรียมซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างวันต่อวัน (logistical grace) และการทรงจัดเตรียมทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ (spiritual resources) ให้เรา
4. พระเยซูคริสต์ทรงเป็น escrow officer ดังนั้น การที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ในเราได้รับรองว่าผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณจะได้รับ escrow blessings (พระพรเอสโคร) ทั้งในโลกนี้และในอนาคตนิรันดร์
5. เป็นแรงจูงใจสำหรับผู้เชื่อที่กำลังโตฝ่ายวิญญาณ หรือผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณตอนที่เขากำลังถูกความกดดันและต้องทนทุกข์ยากเพื่อเป็นพระพร (suffering for blessing) ซึ่งมี 3 ประเภทหลัก ได้แก่
 - i. การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเยอหยิ่ง (providential preventative suffering)
 - ii. การทดสอบการก้าวหน้า (momentum testing)
 - iii. การทดสอบในฐานะเป็นพยาน (evidence testing)

6. เป็นแรงจูงใจในการตั้งพระเยซูคริสต์ไว้เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิต การที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ภายในร่างกายของเราหมายความว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้กว่า คู่สมรส ลูก เพื่อนสนิทญาติพี่น้อง หรือคนอื่นใด เราจึงต้องให้พระองค์เป็นที่ 1 (Number One priority) ในชีวิตของเรา หากเราได้กระทำอย่างนี้แล้ว ความคิด การเรียงลำดับความสำคัญ แรงจูงใจ การตัดสินใจ และการกระทำ (รวมถึงคำพูด) ของเรา จะต้องสะท้อนพระองค์ในชีวิตของเรา
7. เป็นแรงจูงใจในการที่จะประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณมาใช้ในการดำเนินชีวิต และในการแก้ปัญหา (จากภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า) แทนที่จะใช้เนื้อหนัง (พลัง) ของมนุษย์ (จากภายในระบบโลกของซาตาน)

4. ยุคคริสตจักร คือยุคสมัยเดียวซึ่งผู้เชื่อได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พร้อมด้วยคำบังคับบัญชาที่จะ
- (i) ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5:18)
 - (ii) ไม่ดับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 เธสะโลนิกา 5:19)
 - (iii) ไม่กระทำพระวิญญาณบริสุทธิ์เสียพระทัย

5. ยุคคริสตจักรคือ ยุคสมัยเดียวซึ่งผู้เชื่อได้รับการมอบหมายให้เป็นบุโรหิตในราชวงศ์ของพระเจ้า (royal priest) และเป็นเอกอัครราชทูตแทนพระมหากษัตริย์ (royal ambassador)

- 1. ในฐานะเป็นบุโรหิต คุณได้แทนตนเองต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า (1 เปโตร 2:5, 9)
- 2. ในฐานะเป็นเอกอัครราชทูต คุณได้แทนพระเจ้าต่อมนุษย์ (2 โครินธ์ 5:20)

6. ยุคคริสตจักรคือ ยุคสมัยเดียวซึ่งผู้เชื่อทุกคนได้รับทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่ละเอียดลออ (a detailed portfolio of invisible assets) คือ 40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ณ เวลารอด) การทรงจัดเตรียมดังนี้จะทำให้ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคนเท่าเทียมกัน ณ เวลารอด

7. ส่วนหนึ่งของทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ คือ ของประทานฝ่ายวิญญาณ ซึ่งมีบางอย่างที่เป็นของประทานเฉพาะผู้ชาย (เช่น ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ นักประกาศ) อย่างไรก็ตาม การประสบความสำเร็จในชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่ได้ขึ้นอยู่กับของประทานฝ่ายวิญญาณของแต่ละคน แต่ขึ้นอยู่กับ การเติบโตฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อทุกคนจึงมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะเป็นผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ได้ (เช่น ราห์บ มาเรียชาวมัคดาลา)

8. ผู้เชื่อจะล้มเหลว (ไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ได้รับบำเหน็จ) หรือ ชนะ (ถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างสูงสุด ได้รับบำเหน็จ) ขึ้นอยู่กับความคิดเสรีภาพในการตัดสินใจ (volition) ของตน

เนื่องจากพระเจ้าทรงประทานทุกอย่างเพื่อผู้เชื่อจะมีชัยชนะ คริสเตียนจึงไม่มีข้อแก้ตัวหากเขา
ได้พลาดที่กระทำตามพระประสงค์และน้ำพระทัยพระองค์สำหรับชีวิตของเขา

9. ยุคคริสตจักรเป็นยุคสมัยแรกซึ่งผู้เชื่อได้มีพระคัมภีร์ครบทุกเล่ม (ตั้งแต่ราวปี ค.ศ. 96)
(วิวรณ์ 22:18) คำสั่งสอนทุกคำที่เราต้องการได้ถูกบันทึกเป็นตัวหนังสือแล้ว (จึงไม่จำเป็นต้องมี
ของประทานด้านเผยพระวจนะตั้งแต่ศตวรรษแรกของคริสตจักร)

10. มีเพียงคำเผยพระวจนะสองอย่างที่เกี่ยวกับยุคคริสตจักร ได้แก่ การเริ่มต้น (วันเพนเทคอสต์)
และ การสิ้นยุคคริสตจักร (วันที่คริสตจักรจะถูกยุบขึ้นไป) ไม่มีคำเผยพระวจนะเกี่ยวกับ
เหตุการณ์ใดๆซึ่งจะเกิดระหว่างสองเวลานี้ ส่วนการที่คริสตจักรจะถูกยุบขึ้นไป “แต่วันนั้น โมง
นั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ในสวรรค์ก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาของเราองค์เดียว” (มัทธิว 24:36)

11. มีแต่แนวโน้มทางประวัติศาสตร์ (historical trends) ซึ่งจะอธิบายความเป็นไปใน
ประวัติศาสตร์ของยุคคริสตจักร เช่น จากการเห็นประเทศหนึ่งละทิ้งความจริง เราทราบได้ว่า
ประเทศนั้นจะต้องประสบปัญหาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง เป็นต้น มีการอธิบาย
แนวโน้มประวัติศาสตร์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ เช่น มัทธิว 24:6-12; 2 ทิโมธี 3:1-5

12. เราไม่ได้อาศัยการเผยพระวจนะที่จะเข้าใจสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของเรา เพราะหลักคำ
สอนพระคัมภีร์มีคำตอบสำหรับทุกสถานการณ์

13. ผู้เชื่อได้รับทรัพยากรฝ่ายวิญญาณและฤทธิ์เดชอันเดียวกับที่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซู
คริสต์ได้รับ แต่เนื่องจากมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ พระเจ้าจำเป็นต้องสร้างผู้เชื่อในยุค
คริสตจักรในรูปแบบ “สายพันธุ์ฝ่ายวิญญาณใหม่” (a new spiritual species) เพื่อเราจะสามารถ
รับและประยุกต์สิ่งเหล่านี้ได้

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นสิ่งที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่านั้นก็ผ่านพ้นไปแล้ว [ผู้
เชื่อพ้นจากอำนาจของธรรมชาติบาปแล้ว โรม 6:6, 11-14] ดุเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่
ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

14. การเปรียบเทียบชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อในยุคอิสราเอล กับชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อในยุค
คริสตจักร

ยุคอิสราเอล	ยุคคริสตจักร
Specialized Priesthood	Universal priesthood

มีระบบบุโรหิตเฉพาะอิสราเอล (คือชายชาวเลวีบางคนเป็นตัวแทนระหว่างอิสราเอลกับพระเจ้า)	ผู้เชื่อทุกคนเป็นบุโรหิตในราชวงศ์ของพระเจ้า (ไม่ต้องมีตัวแทนระหว่างผู้เชื่อกับพระเจ้า)
Shadow Christology พิธีกรรมต่างๆ ได้สอนถึงพระคริสต์และพันธกิจต่างๆ ของพระองค์	Historical Christology พันธกิจของพระองค์ถูกบันทึกไว้เป็นตัวหนังสือ (พระคัมภีร์ใหม่)
Ritual Plan of God แผนการและพระประสงค์ของพระเจ้า ถูกเปิดเผยผ่าน พิธีกรรม	Protocol Plan of God ผู้เชื่อกระทำตามแผน พิธีการ ของพระเจ้า
Election to New Racial Species ชาวยิวเป็นเชื้อชาติใหม่ (โรม 4:17-21; ฮีบรู 11:11-12)	Election to New Spiritual Species คริสเตียนเป็นสิ่งที่ทรงสร้าง [สายพันธุ์] ฝ่ายวิญญาณที่ถูกสร้างใหม่ (2 โครินธ์ 5:17; 12:13; เอเฟซัส 2:11-22)
Related to God through unconditional Covenants ผู้เชื่อเข้าส่วนกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพันธสัญญาต่างๆ	Related to God through Baptism of Spirit ผู้เชื่อเข้าส่วนกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพันธสัญญาบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
Spiritual Life outlined in OT Canon ชีวิตฝ่ายวิญญาณถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เดิม	Spiritual Life outlined in NT Canon ชีวิตฝ่ายวิญญาณถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ใหม่
Only Jewish Client Nations มีแต่ประเทศยิว (เช่น อิสราเอล ยูดาห์) ซึ่งจะเป็นประเทศแกนนำของพระเจ้า	Only Gentile Client Nations มีแต่ประเทศของคนต่างชาติซึ่งจะเป็นประเทศแกนนำของพระเจ้า
Christ indwelt the Temple พระคริสต์ทรงสถิตภายในพลับพลาและพระวิหาร (สถานที่บริสุทธิ์ที่สุด)	Christ indwells the believer พระคริสต์ทรงสถิตภายในผู้เชื่อ
Enduement of the Holy Spirit มีการสวมทับของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เฉพาะบางคน)	Indwelling and Filling of Holy Spirit พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตและทรงประกอบภายในผู้เชื่อทุกคน (เพียงแต่การประกอบนั้นขึ้นอยู่กับสถานะฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อในแต่ละช่วงเวลา)
Spirituality by Faith-Rest ผู้เชื่อจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณผ่านการประยুক্তพระคำของพระเจ้า (ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ)	Spirituality by the power of Doctrine and the Filling of Spirit ผู้เชื่อจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณผ่านการประยুক্তพระคำของพระเจ้าพร้อมด้วยการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
Salvation by Faith Alone in Christ Alone จะรอดโดยการเชื่ออย่างเดียวน ในพระคริสต์เพียงผู้เดียว	Salvation by Faith Alone in Christ Alone จะรอดโดยการเชื่ออย่างเดียวน ในพระคริสต์เพียงผู้เดียว

Limited Spiritual Gifts มีเพียงผู้เชื่อบางคนที่ได้รับของ ประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะรับใช้ พระเจ้า	Everyone has a Spiritual Gift ผู้เชื่อทุกคนได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะรับ ใช้พระเจ้า
Some Problem Solving Devices มีเครื่องมือการแก้ปัญหาบางประการ	Ten Problem Solving Devices มีเครื่องมือการแก้ปัญหาครบทั้ง 10 ประการ

G. คริสตจักรท้องถิ่น - บทบาทของศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์

1. คุณมีเสรีภาพและความรับผิดชอบในการเลือกศิษยาภิบาลของคุณ ดังนั้น คุณควรเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติในการสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ไม่ใช่คนที่อยู่ไกลตัวที่สุด หรือคนที่ถูกใจคุณเพราะพูดเก่ง มีเสน่ห์ เป็นต้น

2. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นประมุขของคริสตจักร แต่พระองค์จะทรงเป็นหัวหน้าและผู้นำในชีวิตของคุณขึ้นอยู่กับ volition ของคุณ หากคุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณอยู่ (ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์) นั่นหมายความว่า คุณกำลังยอมรับสิทธิอำนาจของพระองค์

3. พระเยซูคริสต์ได้ทรงมอบหมายสิทธิอำนาจในการสั่งสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในคริสตจักรท้องถิ่นแก่ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์

“ข้อความเหล่านี้ ท่านจงใช้พูด ตักเตือน และว่ากล่าวเขาด้วยสิทธิอำนาจทุกอย่าง อย่าให้ผู้ใดประมาทท่านได้” (ทิตัส 2:15)

ข้อนี้เป็นข้อหนึ่งจากอีกหลายข้อที่สอนเราว่าศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์เป็นผู้เดียวที่มีคุณสมบัติในการสอนผู้เชื่อในคริสตจักรท้องถิ่น หากผู้เชื่อได้ปฏิเสธที่จะอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจการสั่งสอนของศิษยาภิบาล เขาจะไม่สามารถโตขึ้นฝ่ายวิญญาณได้

“ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดูจิตใจของท่าน” (ฮีบรู 13:17)

4. หากผู้เชื่อได้ปฏิเสธที่จะจำนนต่อพระเยซูคริสต์ในชีวิตส่วนตัวของเขา แน่แน่นอนว่าเขาจะปฏิเสธสิทธิอำนาจของศิษยาภิบาลซึ่งสอนพระคำของพระเจ้า อันเป็นความคิดของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:16)

5. ผู้เชื่อที่ปฏิเสธเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ไม่อาจรู้จัก และตอบสนอง (เท่ากับปฏิเสธ) สิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์

H. คริสตจักรท้องถิ่น - หลักการสำคัญ

1. จุดประสงค์ของคริสตจักรท้องถิ่นไม่ใช่เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านกรรมสิทธิ์ การหาผู้สมรส หรือการบันเทิง เป็นต้น แต่เพื่อว่าผู้เชื่อจะสามารถฟังคำสั่งสอนพระคัมภีร์เพื่อที่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณ นอกจากนั้นแล้ว ผู้เชื่อจะได้มีโอกาสที่จะร่วมกันถวายเพลงสดุดีแด่พระเจ้า และร่วมกันกระทำพิธีมหาสนิท ซึ่งถือว่าเป็นการนมัสการพระเยซูคริสต์อย่างสูง (ดูหนังสือ *ตัวอย่างในการดำเนินพิธีมหาสนิท*)
2. การถวายทรัพย์ “10 ลด” เป็นการสอนที่ผิด อันเกิดจากความไม่เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการเก็บภาษีของอิสราเอลในสมัยพระคัมภีร์เดิม อย่างไรก็ตาม หากศิษยาภิบาลสอนอย่างถูกต้อง ผู้ฟัง (ลูกศิษย์) ของเขาจะมีแรงจูงใจที่ถูกต้องในการที่จะถวายเงินซึ่งควรนับว่าเป็นรายได้ของศิษยาภิบาลเป็นหลัก ศิษยาภิบาลจึงจะไม่ต้องทำอาชีพเสริม แล้วเขาจะมีเวลาที่จะศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์ และเตรียมการสอนแก่ผู้ที่สนใจเรียน

(หลักคำสอนนี้ยังไม่เสร็จสมบูรณ์)

(หัวข้อซึ่งยังจะต้องขยายความ)

1. Authority of the Pastor (irregardless of his location in relation to his students)
2. Responsibility of the Pastor and the congregation to study and apply Bdoc.
3. Deacons: Responsibilities and duties.
4. Church membership is a false doctrine.
5. Purpose of the Local Church – not to provide a social life, or a social gospel to the unsaved.
6. Financial Support of the church : Through his teaching the Pastor supplies the correct motivation that the congregation will want to support him financially. Not through extortions or exhortation.

